

C/2025/1403

10.3.2025

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 9. oktobra 2024 – Google LLC, Google Ireland Ltd, Spotify Belgium SA, Spotify AB, Spotify België nv, Meta Platforms Ireland Limited, Streamz SRL, Sony Music Entertainment Belgium SA, Universal Music SA, Warner Music Benelux SA, Play it again Sam SRL, North East West South SA, CNR Records SA, Belgian Recorded Music associations ASBL/Premier ministre

(Zadeva C-663/24, Streamz in drugi)

(C/2025/1403)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Google LLC, Google Ireland Ltd, Spotify Belgium SA, Spotify AB, Spotify België nv, Meta Platforms Ireland Limited, Streamz SRL, Sony Music Entertainment Belgium SA, Universal Music SA, Warner Music Benelux SA, Play it again Sam SRL, North East West South SA, CNR Records SA, Belgian Recorded Music associations ASBL

Tožena stranka: Premier ministre

Druge stranke: Société Belge des Auteurs, Compositeurs et Éditeurs SC (SABAM), Flemish Games Association ASBL (FLEGA), Wallonia Games Association ASBL (WALGA), Games.brussels ASBL (GAMES.BRUSSELS), Video Games Federation Belgium ASBL (VGFB), Interactive Software Federation of Europe (ISFE), European Games Developer Federation Ekonomisk Förening (EGDF), Deezer s.a.i., Société de Droit d'Auteur des Journalistes SC, Vlaamse Nieuwsmedia SC, La presse.be – Alliance des médias d'information SC, WE MEDIA ASBL, PlayRight SC, de Acteursgilde ASBL, Fédération des auteurs, compositeurs et interprètes réunis (FACIR) ASBL, De Muziekgilde ASBL, Fondation de l'Union des Artistes du Spectacle, Société des auteurs et compositeurs dramatiques (SADC) SC, Société civile des auteurs multimédias (SCAM) SC, deAuteurs SCRL, Les professionnels de la production et de la création audiovisuelle, Scenaristengilde ASBL, Unie van Regisseurs ASBL, Société Multimédia des Auteurs des Arts Visuels SC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15 Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 „o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (⁽¹⁾)“ razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa zahtevan postopek pogajanj, ki ga nadzira upravni organ, zoper katerega odločbe je mogoče vložiti tožbo pri sodišču, in ki lahko privede do obveznosti plačila v korist založnikov medijskih publikacij za spletno uporabo njihovih medijskih publikacij neodvisno od tega, da so te publikacije na spletu objavili založniki medijskih publikacij sami?
2. Ali je treba člen 15 zgoraj navedene direktive (EU) 2019/790 v povezavi s členi 16, 20 in 21 Listine Unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero je ponudniku storitev informacijske družbe naložena enostranska in nevzajemna obveznost zagotavljanja informacij v razmerju do založnikov medijskih publikacij, ki se nanaša med drugim na zaupne informacije o izkoriščanju medijskih publikacij, ki morajo biti zagotovljene založnikom teh publikacij, in to tudi, če so založniki medijskih publikacij sami objavili medijske publikacije na spletu, in brez upoštevanja dobička, ki so ga ustvarili založniki medijskih publikacij, ali stopnje povrnitve njihove naložbe zaradi spletne uporabe njihovih medijskih publikacij na platformah, ki jih je dal na voljo zgoraj navedeni ponudnik, ne da bi se določilo jamstvo, da bodo zadevne zaupne informacije hranjene skladno s pogoji, ki jih bo zahteval zgoraj omenjeni ponudnik?

(¹) UL 2019, L 130, str. 92.

3. Ali je treba člen 15 zgoraj navedene direktive (EU) 2019/790 v povezavi s členi 16, 20 in 21 Listine Unije o temeljnih pravicah ter členom 15 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 „o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu“⁽²⁾ razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa pogoje, pod katerimi je treba z vsakim založnikom medijskih publikacij skleniti sporazume za spletno uporabo njegovih medijskih publikacij, vključno z obveznostjo plačila za spletno uporabo medijskih publikacij ne glede na to, da so založniki medijskih publikacij sami objavili zadevne publikacije na spletu, pri čemer bi se ta obveznost nanašala na vse medijske publikacije, brez razlikovanja glede na to, ali je vsebina avtorsko varovana ali ne in ali lahko uporabniki dostopajo do zadevnih publikacij v celoti ali samo do njihovih izvlečkov, ter bi privedla do naložitve obveznosti tesnega spremljanja vsebin, ki jih uporabniki objavijo na platformi?
4. Ali je treba člen 1(1)(f) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 „o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (kodificirano besedilo)“⁽³⁾ razlagati tako, da nacionalna določba, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali zavrniti priobčitev njihovih del ali drugih predmetov varstva javnosti s strani ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu, ki jo je mogoče uveljavljati le prek obveznega kolektivnega upravljanja pravic, pomeni „tehnični predpis“, o katerega osnutku je treba predhodno uradno obvestiti Komisijo v skladu s členom 5(1), prvi pododstavek, Direktive (EU) 2015/1535? Če da, ali se uporablja izjema od obveznosti uradne obvestitve, določena v členu 7(1)(a) te direktive?
5. Ali je treba člen 17 zgoraj navedene direktive (EU) 2019/790 v povezavi s členom 3 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 „o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi“⁽⁴⁾ razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali prepovedati priobčitev javnosti s strani ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu, in s katero je določeno, da je to pravico do plačila mogoče uveljavljati le z mehanizmom obveznega kolektivnega upravljanja pravic, zlasti kadar je pravica do dajanja na voljo javnosti že licencirana zgoraj omenjenemu ponudniku?
6. Ali je treba člen 18 zgoraj navedene direktive (EU) 2019/790 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali prepovedati priobčitev javnosti s strani ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu, in s katero je določeno, da je to pravico do plačila mogoče uveljavljati le z mehanizmom obveznega kolektivnega upravljanja pravic?
7. Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero se brez prehodnega obdobja uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali prepovedati priobčitev javnosti s strani ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu, in s katero je določeno, da je to pravico do plačila mogoče uveljavljati le z mehanizmom obveznega kolektivnega upravljanja pravic, zlasti kadar je pravica do dajanja na voljo javnosti že licencirana zgoraj omenjenemu ponudniku?
8. Ali je treba člen 16 Listine Unije o temeljnih pravicah v povezavi ali ne s členom 20 in 21 te listine razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali prepovedati priobčitev javnosti s strani ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu, in s katero je določeno, da je to pravico do plačila mogoče uveljavljati le z mehanizmom obveznega kolektivnega upravljanja pravic?

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399.

⁽³⁾ UL 2015, L 241, str. 1.

⁽⁴⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

9. Ali je treba člen 1(1)(f) zgoraj navedene direktive (EU) 2015/1535 razlagati tako, da določba nacionalnega prava, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce zvočnega ali avdiovizualnega dela, ki jo je mogoče uveljavljati le prek obveznega kolektivnega upravljanja pravic, v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali zavrniti priobčitev njihovih del ali drugih predmetov varstva javnosti s strani ponudnika pretočnih storitev, pomeni „tehnični predpis“, in sicer „predpis o storitvah“ v smislu te določbe, o katerega osnutku je treba predhodno uradno obvestiti Evropsko komisijo v skladu s členom 5(1), prvi pododstavek, te direktive, in, če da, ali se uporablja izjema od obveznosti uradne obvestitve, določena v členu 7(1)(a) navedene direktive?

V okviru tega vprašanja je treba „ponudnika pretočne storitve“ razumeti kot ponudnika storitev informacijske družbe, katerih vsaj eden od glavnih namenov je ponujanje večje količine zvočnih ali avdiovizualnih del, varovanih z avtorsko ali sorodnimi pravicami, za namene ustvarjanja dobička in katerih uporabniki imajo pravico do dostopa do zgoraj omenjenih del s kraja in v času, ki si ju izberejo sami, pri čemer ti uporabniki ne morejo pridobiti trajne reprodukcije poslušanega ali gledanega dela, ponudnik pa ima uradniško odgovornost za ponudbo in organizacijo storitve, vključno z organizacijo, razvrstitvijo in promocijo zadevnih del.

10. Ali je treba člen 18 zgoraj navedene direktive (EU) 2019/790 v povezavi s členom 20 te direktive razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce zvočnega ali avdiovizualnega dela, ki jo je mogoče uveljavljati le prek obveznega kolektivnega upravljanja pravic, v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali zavrniti priobčitev njihovih del ali drugih predmetov varstva javnosti s strani ponudnika pretočnih storitev v zgoraj navedenem smislu, zlasti kadar je pravica do dajanja na voljo javnosti že licencirana zgoraj omenjenemu ponudniku?
11. Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce zvočnega ali avdiovizualnega dela, ki jo je mogoče uveljavljati le prek obveznega kolektivnega upravljanja pravic, v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali zavrniti priobčitev njihovih del ali drugih predmetov varstva javnosti s strani ponudnika pretočnih storitev v zgoraj navedenem smislu, zlasti kadar je pravica do dajanja na voljo javnosti že licencirana temu ponudniku?
12. Ali je treba člen 16 Listine Unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce zvočnega ali avdiovizualnega dela, ki jo je mogoče uveljavljati le prek obveznega kolektivnega upravljanja pravic, v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali zavrniti priobčitev njihovih del ali drugih predmetov varstva javnosti s strani ponudnika pretočnih storitev v zgoraj navedenem smislu, zlasti kadar je pravica do dajanja na voljo javnosti že licencirana temu ponudniku?
13. Ali je treba člena 3 in 5(3) zgoraj navedene direktive 2001/29/ES razlagati tako, da nasprotujeta določbi nacionalnega prava, s katero se uvaja obvezna, neodtujljiva in neprenosljiva pravica do plačila za avtorje in izvajalce zvočnega ali avdiovizualnega dela, ki jo je mogoče uveljavljati le prek obveznega kolektivnega upravljanja pravic, v primeru, v katerem so ti prenesli svojo pravico dovoliti ali zavrniti priobčitev njihovih del ali drugih predmetov varstva javnosti s strani ponudnika pretočnih storitev v zgoraj navedenem smislu, zlasti kadar je pravica do dajanja na voljo javnosti že licencirana temu ponudniku?